

A gondolkodás hanyatlása rengeteg tényezőt von maga után, amelyek hatással lesznek a gondolat sebességére. Az emberek, mindenki - hozzánk képest - nem lesz teljes értékű.

- Hogyan lehet eltitkolni azt, amit Isten mindenkinek megadott?

- Ki kell hirdetni, hogy hálásaknak kell lennünk Istennek azért, amit adott.

- Ertem. Fura egy dolgot ötlöttél ki, de nem megvalósíthatatlan. Az emberek elfogadják, hogy hálálkodjanak Istennek, és nem is fognak benne semmi rosszat találni. Mi majd kitalálunk hozzá rítusokat, szertartásokat, melyek elvezetik őket Isten közvetlen teremtményeitől...

Azt gondolják majd, hogy Istennek adnak hálát. De minél több időt fognak vesztegetni a hálálkodásra az általunk kigondolt bálványok köré gyülekezve, annál kevésbé lesznek kapcsolatban az Isten által teremtett alkotásokkal. Annál jobban fognak távolodni a közvetlenül Istentől származó információktól.

Tőlünk származó információkat fognak kapni, de azt fogják majd gondolni, hogy Isten akarta így. Gondolatuk téves úton fog járni. Mi fogjuk téves útra vezetni azokat.

***

Teltek-múltak az évszázadok és az emberek egyre több időt vesztegettek a rítusokra, szertartásokra - amelyeket a papok találtak ki - s közben azt gondolták, hogy Istennek adnak így tiszteletet. Azonban egyre kevesebbet társalogtak a Teremtő közvetlen alkotásaival, s ennek következtében nem tudták fogadni a kozmikus információk teljességét. Az O információit. Istennek fájdalmat és szenvedést okoztak, de úgy vélték, hogy éppen így szereznek Néki örömet.

Ebben az időben kezdték a papok tanítani az embereket arra, hogy milyen táplálékot kell előnyben részesí-

teniük. Ezalatt azonban a táplálkozásról titkos tudományt hoztak létre. Erre a papoknak azért volt szükségük, hogy agyukat, szellemüket, fizikai állapotukat, s következésképpen elméjüket, gondolkodásukat is a többi emberhez képest munkaképesebb állapotban tudják fönntartani.

Ekképpen az embereknek azt tanácsolták, hogy természetesen bizonyos növényeket, de közben ők maguk másokat fogyasztottak. Pontosabban mondva, sokkal többfélét, mint mások. Megkezdődött az emberiség tudatának a hanyatlása.

Az ember megismerte a test és a szellem betegségeit. Az emberek intuitív módon érezték, milyen jelentősége van a táplálkozásnak és az évezredek folyamán igyekeztek megoldani ezt a kérdést.

Bölcsek bukkantak fel, akik arról iparkodtak tanácsokat adni, milyen termékek a leghasznosabbak.

Temérdek tan született a táplálkozásról. E kérdést nem mellőzte sem a Biblia, sem a Korán, amelyeket ismersz, íme, mit mond a táplálkozásról az Ószövetség:

Ne egyetek meg semmiféle utálatosat!

Ezeket az állatokat megehetitek: a marhát, a juhot és a kecskét, a szarvast, a gazellát és az özet, a zergét, az antilopot, a bölényt és a vadkecskét, és minden olyan hasított körmű állatot, amelynek egészen kettéhasadt a két körme és kérődző állat, azt megehetitek. De nem ehetitek meg a kérődzők közül, illetve a hasított körműek közül a tevét, a nyulat és a hörcsögöt, mert kérődzők ugyan, de nem hasított körműek; tartásatok ezeket tisztátalannoknak. A disznót is tartásatok tisztátalannak, mert hasított körmű ugyan, de nem kérődzik. Ezeknek a húsból ne egyetek, még a tetemüket se érintsétek! Mindabból, ami a vízben él, ezeket ehetitek meg: megehetitek mindazt, aminek uszonya és pikkelye van. De nem ehetek meg semmi olyat, amelynek nincs uszonya és pikkelye; tartásatok azt tisztátalannak! Minden tiszta madarat

megehettek. De nem ehetitek meg ezeket: a sast, a keselyűt és a halászsast, a sólymot, a héját és a kányaféléket, az összes hollóféléket; a struccot, a baglyot, a sirályt és a karvalyféléket; a kuvikot, a fülesbaglyot és a bölömbikát; a pelikánt, a dögkeselyűt és a vöcsköt; a gólya- és szarkaféléket, a búbos bankát és a denevért. A szárnyas rovarokat is tartásotok mind tisztátalanoknak, ne egyétek meg! A tiszta szárnyasokat mind megehetitek. Nem szabad megennetek semmiféle döglött állatot. A lakóhelyeden levő jövevénynek odaadhatod, ő megeheti, vagy add el idegennek, mert te az Úrnak, a te Istenednek szent népe vagy!

(Mózes Ötödik Könyve, 14, 3-21)

***

Az évezredek folyamán különböző könyvek íródtak. Ezek azt tanácsolják az embereknek, hogy táplálékul mit és hogyan fogyasszanak, hogy egészségesek legyenek. De egyetlen könyvben sem, egyetlen bölcsnek sem, sőt az összes tudósnak együttvéve sem sikerült teljes egészében megvilágítani ezt a kérdést. Ennek bizonyítékául szolgál az emberi test és szellem egyre sokasodó betegsége.

Rengeteg olyan könyv kezdett megjelenni, amely azt tanácsolja, hogyan kell a betegségeket gyógyítani. Ennek ma már tudománya is létezik: az orvostudomány. Neked azt mondják, hogy az orvostudomány folyamatosan tökéletesedik. Ugyanakkor azonban te magad is láthatod, hogy a beteg emberek száma egyre növekszik.

S ha már az orvostudomány tökéletesedik, ő maga mit tökéletesít? Az eredmény önmagáért beszél: a betegségeket.

Látom, hogy furának tűnik e következtetés. De csak gondolkodj el te magad azon, hogy vajon a természetes körülmények között élő állatok tömege miért nem beteg, de a magát magasan fejlett lénynek tituláló ember, saját betegségeivel miért nem tud mit kezdeni!

Tudományotok, mely gyógyításra hivatott, létezése egész

ideje alatt egyetlen egyszer sem, még csak nem is érintette az összes betegség eredendő okát. Figyelmét mindig csak a következményeknek szentelte. A betegnek, természetesen, szüksége van orvosokra. De a világ jelenlegi felépítésének feltételei között az orvosoknak nem kisebb mértékben van szükségük a beteg emberekre...

A gondolkodás gyorsasága viszont még a papoknál is lelassult. Igaz, nem annyira, mint az összes többi embernél, ennek ellenére mégis lassult. E jelenség leginkább a papokat aggasztotta. Egyre több figyelmet szenteltek az Isteni táplálkozás titkainak, mégsem tudták megfejteni azokat.

A papok egyike, akinek parancsban lett kiadva, hogy a táplálkozás tudományával foglalkozzon, lehet, tudatosított valamit. Ezt fel is írta a titkos földalatti helység falára, ahová belépése néhány főpapon kívül nem volt senki másnak. A falra ezt írta: **„Táplálkozz úgy, ahogy lélegzel”**.

Amikor az öreg pap felírta a mondat utolsó betűjét, jobban mondva, utolsó betűjét be sem fejezte, meghalt. Nem volt ideje felfedni e mondat értelmét sem saját utódjának, sem a többi papnak. A papok a rákövetkező évezredek folyamán nagy szorgalommal egyre azon fáradoztak, hogy megfejtsék a titokzatos mondatot: **„Táplálkozz úgy, ahogy lélegzel”**. Attól tartottak ugyanis, hogy a mondatról tudomást szerez még valaki más is, és a titkot esetleg korábban tudja megfejteni, mint ők maguk.

Kitörölték, kivésték templomuk falából a mondatot. Szájhagyomány által azonban továbbadták utódaiknak annak reményében, hogy valaki a jövőben megfejti azt. Mindhiába!

A táplálkozás témájával az évezredek folyamán az uralkodók oldalán álló csillagértelmezők, kuruzslók és bölcselők foglalkoztak. A talány megfejtésére senki sem volt képes.

Ha az uralkodók bölcsői valamelyikének sikerült volna

megértenie, hogyan kell az embernek táplálkoznia, akkor az uralkodók, akik a legerősebbnek tartották magukat, nem lettek volna többé betegek, életkoruk meghosszabbodott volna.

Ha a földi uralkodók valamelyike tudta volna, mit kell táplálékul fogyasztania, akkor egyeduralkodóvá válhatott volna a Földön. Gondolkodása gyorsaságával megelőzhetette volna a papokat.

De a Föld minden uralkodója beteg, és meg is hal. Életkoruk nem hosszabb, mint az egyszerű embereké, jóllehet oldalukon ott állnak a legjobb gyógyítók és bölcsek.

Az emberi társadalom hanyatlása folytatódik.

Anasztázia - csak úgy mellékesen - neked is elmondta ezt a mondatot: „**Táplálkozz úgy, ahogy lélegzet!**” Te pedig közzétetted a könyvedben. Az adott szöveggörnyezetben jelentetted meg és nem tulajdonítottál neki semmilyen fontosságot.

De a papok számára, akik ma élnek, e mondat nyilvánosságra hozatala, mely diplomuk falából több mint ötezer évvel ezelőtt ki lett vésve, erős felindulásra adott okot.

Többször figyelmesen átolvasták az Anasztázia kijelentéseit tartalmazó könyveket és megértették: Anasztázia nem csupán ismeri e mondatot, hanem ő teljes egészében bírja is az Isteni táplálkozás tudását.

Az az ember, aki e tudás birtokában van, gondolkodásában természetesen jelentősen túlszárnyalja az összes pap gondolkodásbeli gyorsaságát együttléve, következésképpen képes lesz irányítani az egész emberiséget, a papokat is beleértve. Ahhoz azonban, hogy az ember irányítani tudjon, az információt el kell rejtenie, de Anasztázia - éppen ellenkezőleg - mindenki előtt feltárja azt. Ez azt jelenti, hogy felszabadítja az embereket a papok rájuk gyakorolt hatása alól, ennek következtében közelebb viszi az embereket az Isten gondolataival való közvetlen kapcsolat felé.

Ezt akkor értették meg, amikor látták, hogyan hinti szét Anasztázia egyéb mondatai között az Ádám táplálkozásáról szóló információt. Te Anasztázia szavait az eredeti források embereinek táplálkozásáról a „Teremtés” című könyvedben közölted:

- Körülötte temérdek különböző ízű mindenféle gyümölcs termett, de bogyók is és fogyasztásra alkalmas növények. Az első napokban Ádám nem érezte, hogy éhes. Éhségét a levegő teljesen kielégítette.

Az a levegő, amit az ember manapság lélegzik, bizony valóban nem lakatjól senkit. Manapság a levegő halott és részben káros is a test, de a lélek számára is. Azt már mondtad, hogy a mondás is azt tartja, hogy a levegő senkit sem lakatjól, de van egy másik mondás is: „Csak levegő volt ételem.” Ez a közmondás viszont azért létezik, mert a kezdet kezdetén így volt az ember rendelkezésére bocsátva. Adám a kertek legpompásabbikában született és a levegőben, amely őt ott akkor körülvette, nem volt egyetlenegy kárt okozó porszemecske sem. Abban a levegőben virágpór és a legtisztább harmatcseppek szálltak.

- Virágpór? Milyen?

- A virágok és a növények hímpora, a fákról, a gyümölcsökből terjedő éter. Azokról, amelyek ott voltak körülötte, de azokról is, amelyek távol voltak tőle, ám a szellő szárnyán eljutottak hozzá. Akkorában semmi sem vonta el az ember figyelmét nagy feladatától, még az étel megszerzésének a gondjai sem. Minden, ami körülötte volt, a levegő segítségével táplálta. A Teremtő már a kezdet kezdetén úgy rendezte el, hogy minden, ami a Földön élt, túláradó Szeretetben az embert igyekezett szolgálni, hiszen akkor még a levegő, a víz, a szellő éltető, tápláló volt...

Természetesen az Isteni ősforrások embereinek az étrendjében nem csupán az élő és tápláló levegő volt, sokkal több más egyebet is használtak, de testüket és lelküket jelentős mértékben éppen a levegő és a víz éltette.

Leírtad Anasztázia szavait a táplálkozásról, és a papok elhűltek a csodálkozástól: hogyhogy ez az egyszerű igazság

nekik nem jutott eszükbe. S megértették, miért nem.

Ok templomaikba vonultak vissza, nem lélegezhették azt a levegőt, melyet virágpór dúsított. Rítusaikra embereket toborozva, ahol a tömeg csak port kavart föl, csak saját kitalációik porát lélegezhették.

A papok megértették a táplálkozás jelentőségét: étrendjük sok gyógynövény főzetét, számtalan különböző zöldséget és gyümölcsöt tartalmazott. Nagy jelentőséget tulajdonítottak többek között a cédrusból készült olajnak, amelyet szolgálk távoli helyekről szereztek be. Étrendjükben jelen volt mindig a méz, a virágpór, amelyet a méhek gyűjtenek. Ám Anasztázia rámutatott, hogy ez mérhetetlenül elégtelen volt. Ez másféle virágpór volt. A méhek által begyűjtött és a lépsejtebbe elraktározott virágpór természetesen nem kis haszonnal járt, mégis jelentősen különbözött azon virágpór sokrétűségétől, amely a családi tér levegőjében található.

Hiszen a méhek viszonylag nem nagy mennyiségű virágból gyűjtik a virágpórt. A levegőben azonban megtalálható a családi birtok virágaiból származó hímpór teljes skálája és ez a méhek által begyűjtöttől légyságával és az ember szervezetébe való felszívódás gyorsaságával különbözik.

A levegőben található virágpór élő volt, megtermékenyítésre alkalmas. Minden egyes lélegzetvételkor behatolt az emberbe és felolvadt benne, táplálta testét is, agyát is.

Amikor a papok látták, hogy Anasztázia birtokokról beszél, egy hektárnyi földről minden egyes család részére, megértették: Anasztázia az embereket az eredeti források életmódjához vezeti vissza.

Hirtelen ráébredtek, hogy a családi birtokok nem csak anyagi jólétet képesek az embereknek biztosítani, hanem még valami mást is, ami még ennél is fontosabb. Annak a függvényében, amit Anasztázia mondott, az emberek képesek olyan saját teret kialakítani, amely táplálja testüket,